

அகங்காரம் முதலியவைகளா க்கப்பட்டதாகவும்,
 லபகூலிக்கப்பட்டதாகவும், விவி-அரிந்துக்கொள்.
 சொகஹதம்=துக்கத்தால் பீடி

(தா-ம்) தாமரையிலையை அடைந்த ஜலம் மிக சஞ்சலமானது
 அதுபோல பிராணனும் மிக சஞ்சலமாக இருக்கின்றது. உலகமுழுவதும்
 வியாதியினாலும் அஹங்காரத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டதாக
 துக்கத்திற்குள்ளாயிருக்கின்றார்களென நறிந்துகொள். (சு)

यावद्विज्ञोपार्जनसक्तः

तावन्निजपरिवारोक्तः ।

पश्चाज्जीवति जर्जरदेहे

वार्ता कोपि नपृच्छतिगेहे ॥

५.

யாவதிதொவாஜ-நஸகூஃ

தாவநிஜவரிவாரொராகூஃ ।

வநூஜீவநிஜஸுபாபெஹெ

வாதூங்கொவிநவ்யஜிதிமெஹெ ।

॥

யாவசு=எதுவரையிலும்,

விதொவாஜ-நஸகூஃ=பொரு

ள் ஸம்பாதிப்பதில் ஆசையுள்

ளவனாக இருக்கிறானே,

தாவசு=அதுவரையிலும்,

நிஜவரிவாரம் = தன்னைச்சேர்ந்

த ஸம்ஸாரம் குழந்தைமுத

லான பரிஜனமானது,

ராகூஃ=ஆசையுள்ளது,

வநூசு=பிறகு,

ஜஸு-பாபெஹெ=வியாதிமுதலா

னவைகளால் தளர்ந்துபோ

ன இந்ததேகமானது,

ஜீவதி = பிராணனோ டிருக்கும்

போதே,

கொவி=ஒருவனும்,

வாத-பாஃ=கேதமவார்த்தையை,

மெஹெ=விட்டில்,

நவ்யஜிதி=விசாரிப்பதேஇல்லை.

(தா-ம்) எதுவரையில் நீ பொருள் ஸம்பாதிப்பதில் ஆசையுடன்
 கூடினவனாக இருக்கின்றனையோ அதுவரையில் உன்னைச்
 சேர்ந்த பரிஜனங்கள் அன்பு பாராட்டி வருவார்கள். அதன்பிறகு
 வியாதி முதலியவைகளால் தளர்ச்சியடைந்த உன்தேகம் உயிரோ
 டிருந்தாலும் விட்டிலொருவரும் உனது கேதத்தை விசாரிக்கமாட்
 டார்கள். (ரு)

यावत्पवनो निवसति देहे
तावत्पृच्छति कुशलं गेहे ।
गतवतिवायौ देहापाये
भार्या विभ्यति तस्मिन्काये ॥

20-5

௬.

யாவது வநெநா நிவஸதிதெஹெ
தாவது ஐதி கூஸமாமெஹெ ।
மதவதிவாயௌ தெஹாவாயெ
வாயுடாஸிஸூதி தஸ்மிநு காயெ ॥

கா॥

யாவது = எதுவரையிலும்,
வவநம் = மூச்சானது,
தெஹெ = தேகத்தில்,
நிவஸதி = இருக்கிறதோ,
தாவது = எதுவரையிலும்,
தெஹெ = வீட்டில்,
கூஸமம் = கேசுமத்தை,
வபுஐதி = கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.
பார்கள்.

வாயு = மூச்சானது,
மதவதி = போகவே,
தெஹாவாயெ = சரீரத்திற்குப் பாய்
யம் நேரிடவே,
வாயுடா = ஸம்ஸாரங்கூட,
தஸ்மிநு காயெ = அந்த மூச்சில்லா
த தேகவிஷயத்தில்,
ஸிஸூதி = பயப்படுகிறார்கள்.

(தா-ம்) எதுவரையில் மூச்சானது உனது தேகத்தில் தங்கி இருக்கின்றதோ அதுவரையிலும் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உனது கேசுமத்தை விசாரித்துவருவார்கள். தேகத்திற்குப் பாயம் ஸம்பவித்து அதனால் பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு நீங்கியபொழுது மனைவிமுதலியவர்களுங்கூட அந்ததேகத்தைப்பார்த்து பயப்படுகிறார்கள். (கா)

अर्थ मनर्थ भावय नित्यं
नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् ।
पुत्रादपि धनभाजां भीतिः
सर्वत्रैवा विहितारिति ॥

௭.

சமஸ்கிருதம் ஹவயநித்யம்
நாஸ்தி தத ஸுகலேசஸத்யம் ।

வாசுதேவிய நவாஜாஹீதி:

வவபுதெஷா விஹிதாஹீதி: ||

எ||

சுய-ஹி=பொருளை,

சுநய-ஹி=ஆபத்துகளுக்குக் கெல்

லாம் காரணமாக;

நித்ய-ஹி=எப்போதும்,

வாவய = நிச்சயமாக யெண்ணிக்

கொள்ளு,

தத-ஹி=அப்பொருளால்,

ஸவயெஸ-ஹி=சுகத்தினுடைய

ஏகதேசாம்சங்கூட,

நாஸ-ஹி=இல்லை,

ஸத்ய-ஹி=நிச்சயம்,

(தசுசுய-ஹி=அதெப்படி

யென்றால்)

ய நவாஜாஹி = பாக்கியவான்களு
க்கு,

வாசுதேவிய = மிகவுமன் புள்ள
பிள்ளைகளிடமிருந்துகூட,

ஹீதி=பயம்,

(ஜாயதெ=உண்டாகிறது),

வவபுதெஷாஹீதி = இப்படிப்பட்ட

ஸகலஜனங்களாலும் அனுபவி

க்கப்பட்ட இந்தமர்க்க மா

னது,

வவபுதெ=எல்லாவிடங்களிலும்,

விஹிதா=ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

(தா-ம்) தனம் ஆபத்துக்குக் காரணமென்று எப்பொழுதும்
நினை; அதனால் கொஞ்சங்கூட சுகமில்லை என்பது நிச்சயம்.
அதெப்படி என்றால், தனமுதலிய ஸகல ஸம்பத்துகளும் பொ
ருந்திய பாக்கியவான்களுக்குங்கூட புத்திர மித்திர கனத்திராசியர்
களால் பயமுண்டாகின்றது. இப்படி ஸகலஜனங்களாலும் அனுபவி
க்கப்பட்ட இந்த வழக்கமானது எங்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. (எ)

वालस्तावत् क्रीडासक्तः

तरुणस्तावत् तरुणीसक्तः ।

वृद्धस्तावच्चिन्तासक्तः

परं ब्रह्मणि कोपि न सक्तः ॥

உ.

வாமஸ்தாவத்க்ரீடாஸக்தஃ

தரணஸ்தாவதரணீஸக்தஃ ।

வூதஸ்தாவச்சிந்தாஸக்தஃ

வரேஹ்மணி கொவி நஸக்தஃ ॥

அ||

வாறலாவசு = பாலனாபிருக்கும்
போது,
கீவாவசு = விளையாட்டிலாசை
யுள்ளவனாயும்,
தரூணலாவசு = யுவாவாயிருக்
கும்போது,
தரூணலாவசு = நல்ல ஸ்திரீவிஷ
யத்தில் ஆசையுடையவனாயும்,
புலாவசு = கிழவனாகியிருக்கும்
போது,
வினாவசு = கவலையுடையவன
யும்,

(ஹதி = ஆகிறான்),
கொவி = இம்முன்றலஸ்தைக்கு
எப்பட்ட ஒருவனும்,
வரூ = ஸர்வோத்தமனான,
புலாணி = ஸர்வவ்யாபகரான
ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயமாய்,
வசு = மனோவாக்காயுங்கொல்
தயானபஜனநமஸ்காரம் முத
லானவைகளைச்செய்தச்சக்தி
யுள்ளவனாக,
ந = ஆகிறதில்லை.

(தா-ம்) (மனிதன்) பாலனாயிருக்கும்பொழுது விளையாட்டிலா
சையுள்ளவனாயிருக்கின்றான். யுவாவாயிருக்கும்பொழுது யௌ
வனஸ்திரீகளிடத்தில் ஆசை கொண்டவனாயிருக்கின்றான்; கிழவ
னாக இருக்கும்பொழுது கவலையுடையவனாக இருக்கின்றான். ஸர்
வோத்தமமான பாரிமம்மத்தினிடத்தில் ஒருவனும் ஆஸக்தியுள்ள
வனல்ல.

(அ)

का ते कान्ता कस्ते पुत्रः
संसारोय मतीव विचित्रः ।
कस्यत्वंवा कुत आयातः
तत्वाचिन्तय तदिहश्रान्तः ॥

९.

காதெகானா கஸ்தேபுத்ரஃ
ஸாஸாரோய மதீவவிசித்ரஃ ।
கஸ்யத்வ்வா குதாஸ்யாதஃ
தத்வாவிசிந்தய ததிஹஸ்தாந்தஃ ॥

கா||

தெ = உனக்கு,
கானா = இச்சைக்கு விஷயமான
ஸ்திரீ,
கா = யாரு,

தெ = உனக்கு,
வா = ஆ = அபிமானஸ்பதமான
பிள்ளை,
கூ = யாரு,

கூவா=நீயேதானாகட்டும்,
கூலுவா = இந்த ஜன்மத்திற்கு
முன் யாருடையவன்,
கூதம்=எங்கிருந்து,
சூயாதம்=வந்தவன்,
கூயம்=இப்படிப்பட்ட,
ஸம்ஸாரம் = குயவனுடையசக்கி
ரம்போல் சுத்தப்பட்ட இந்
தஸம்ஸாரமானது,
கூதீவ=மிகவும்,
விவிசூம் = விசாரிக்கும்போது
மிகவும் ஆச்சரியகரமாக இரு

க்கின்றது,
தகூ=ஆகையால்,
ஹஹ = இதைவிசாரிக்கின்றவிஷ
யத்தின்,
கூம்=நீ,
ஹ்ரானம் = புத்திரமித்திரகளத்தி
ரம் முதலானவைகளைவாஸ்த
வமாய் நினைத்துபிரமிக்கிறாய்,
தகூவ்விஹயம் = வாஸ்தவத்தை
வேதாந்த சாஸ்திரத்தாலும்
ஸ்வானுபவத்தாலும் தெரிந்
துகொள்.

(தா-ம்) உன் மனைவியாவன்? உன் மகனாவான்? நியாவன்?
எங்கிருந்து வந்தனை இந்த குலாலசக்கிரம்போன்றஸம்ஸாரம் வெகு
விசித்திரமாக இருக்கின்றது. ஆகையால் நீ புத்திர மித்திர களத்
திர முதலானவர்களை வாஸ்தவமாக நினைத்து பிரமித்தி அடைந்
திருக்கின்றாய் வாஸ்தவத்தை தெரிந்துகொள்ளு. (கூ)

सत्सङ्गत्वे निस्सङ्गत्वं
निस्सङ्गत्वे निर्मोहत्वम् ।
निर्मोहत्वे निश्चलतत्वं
निश्चलतत्वे जीवन्मुक्तिः ॥

१०.

ஸதம்ஸங்கத்வ நிஸ்ஸம்ஸங்கத்வம்
நிஸ்ஸம்ஸங்கத்வ நிர்மோஹத்வம் ।
நிர்மோஹத்வ நிஸ்சலத்வம்
நிஸ்சலத்வ ஜீவன்முக்தி: ॥

॥

ஸதம்ஸங்கத்வ = வேதாந்தசிரவண
மரநாதிகளால் சுத்தார்த்தங்க
ளுன பெரியோர்களுடையஸ
ங்கம் ஏற்படும்படித்ததில்,
நிஸ்ஸம்ஸங்கம் = புத்திரமித்திரகளத்

திரர்களில் விசேஷ அபிமான
மில்லாம இருக்குகையானது,
(ஹ்ராவ்யதே = அடையப்படுகி
றது.)
நிஸ்ஸம்ஸங்கம் = ஜனஸங்கமில்லாம

விருக்குமானால்,
நிஜே-பாஹக்ஷம் = பொருள் முத
லானதுகளில் ஆசையில்லாம
விருக்குகையானது (ஏற்படு
கிறது)
நிஜே-பாஹக்ஷம் = ஈஷணத்ரயங்
களும் ஜயிக்கப்படுமானால்,

நிஹுதக்ஷம் = நிர்மலஜ்ஞானமான
து (உண்டாகிறது),
நிஹுதக்ஷம் = அப்படி சுத்தமா
னஜ்ஞானமேற்படுமானால்,
ஜீவநுக்ஷிஃ = ஜீவன் முக்தனாக ஆக
லாம்.

(தா-ம்) ஸத்புருஷர்களுடைய ஸஹவாஸமுண்டானால் அபி
மானப்பற்று நீங்கும். அபிமானப்பற்று நீங்கினால் ஆசையொழி
யும். ஆசையொழிந்தபின் நிர்மலக்கியான பிராப்தி உண்டாகும்.
அந்த நிர்மலகியானத்தினால் ஜீவன் முக்தனாகலாம். (க0)

वयसिगतेकः कामविकारः

शुष्के नीरे कः कासारः ।

क्षीणे वित्ते कः परिवारः

ज्ञाते तत्त्वे कस्संसारः ॥

११.

வயஸிமதெககிசாஸாரஃ

ஸுஷுக்ஷே நீரே கஃ காஸாரஃ ।

க்ஷீணே வித் து கஃ பரிவாரஃ

ஜ்ஞாதே தத் துவே கஸ்சன்ஸாரஃ ॥

யக॥

வயஸி = யௌவனமானது,
முதே = போய்விடுமானால்,
காஸிகாரஃ = மன்மதனாலுண்டா
கக்கூடிய மனோஸ்யாகூலமானது,
கஃ = எனது,
நீரே = ஜலமானது,
ஸுஷுக்ஷே = சுண்டிப்போனால்,
காஸாரஃ = குளம்,
கஃ = எப்படிப்பட்டது,
வித் = பொருளானது,
க்ஷீணே = ஒழிந்துவிட்டால்,

வயஸி = பரிஜனமானது,
கஃ = எப்படிப்பட்டது,
துக்ஷம் = பரமார்த்தஞானமானது
ஜ்ஞாதே = குருபதேசத்தாலேற்ப
டுமானால்,
ஸன்ஸாரஃ = அஹங்காராதிபிரப
ஞ்சமானது,
கஃ = எப்படிப்பட்டது, அதாவது
முக்தனாக ஆகுறபடியால் அக
ங்காரம் முதலானவைகள் தா
னே நசிக்குமெனகறுத்து,

(தா-ம்) யௌவனம் நீங்கியபின் காமவிகாரம் எத்தன்மையது? நீர்வற்றினகுளம் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும்? செல்வம் குறைந்த பின் பரிவாரங்கள் எத்தன்மையாவார்? பரமார்த்தஜ்ஞாநமானது உண்டானபின் சமூகாரம் எப்படிப்பட்டதாகும்? (கக)

माकुरु धनजनयौवनगवं
हरतिनिमेषात् कालस्सर्वम् ।
मायामयमिदं मखिलं हित्वा
ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा ॥

१२.

பாகுரூபநஜநயௌவநமவ-
ஹரதிநிமேஷாஃ காலஸ்ஸர்வம் ।
பாயாமயபிடிஷிவ்விதா

புஹ்வபதம் த்வம் ப்ரவிஸிவிதிதா ॥

12.

பநஜநயௌவநமவ-ம் = பொருள், ஜனங்கள், யௌவனம் இவைகளால் உண்டான அஹங்காரத்தை,
பாகுரூபம் = அடையாதே (ஏனெனில்)
காலம் = உதயாஸ்தமனம் முதலான வியவஹாரங்களால் வியவஹரிக்கப்பட்டகாலம்,
நிமேஷாஃ = நிமிஷத்தில்,
வவ-ம்ஹரதி = எல்லாவற்றையுமபகரிக்கின்றது, (அதாவது எல்லாம் காலவசமாய்நசித்து

விடுகிறது ஆகையால்)
பாயாமம் = மாயாசக்தியால்செய்யப்பட்ட,
அபிஷிவம் = இதோகாணப்படுகிற பாபப்பிரபஞ்சத்தை,
விஷிவா = விட்டு,
புஹ்வபதம் = பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை,
விதிதா = விசாரித்துத்தெரிந்துகொண்டு,
புவிஸா = ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடைவாயாக,

(தா-ம்) பொருள் ஜனம் யௌவனம் ஆகிய இவைகளினால் அகங்காரமடையாதே. காலம் எல்லாவற்றையும் நிமிஷத்தில் அபகரிக்கின்றது. மாயாசக்தியால் செய்யப்பட்ட இந்த பிரபஞ்சத்தை விட்டு விட்டு பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை விசாரித்தறிந்துகொண்டு அப்பரமார்த்தம் ஸ்வரூபத்தை யடைவாயாக. (கஉ)

दिनयामिन्यौ सायं प्रातः
शिशिरवसंतौ पुनरायातः ।
कालः क्रीडति गच्छत्यायुः
तदपिनमुञ्च त्याशावायुः ॥

१३.

ஐநயாமிந்யௌ ஸாயம்ப்ராது:

ஸிஸிரவஸன்தௌ வுநராயாத:

காலஃக்ரீடதிமஜ்யத்யாயு:

ததபிநமுஞ்ச த்யாஸாவாயு: ||

யக||

ஐநயாமிந்யௌ = பகல் இரவு,
ஸாயம்ப்ராது = அந்திவேளை
காலவேளை,
ஸிஸிரவஸன்தௌ = சிசிரருது, வ
ஸந்தருது, (ஆகிய இவைகள்)
வுநம் = மறுபடியும்,
சூயாதஃ = வந்துகொண்டிருக்கி
றது,
வஸவம் = இந்தப்பிரகாரம்,
காலம் = அடியிற்சொல்லப்பட்ட
காலம் (சூழந்தைகள் இரா
ஜாமந்திரி என்றுசொல்லிக்

கொண்டு விளையாடுவது
போல்),
க்ரீடதி = விளையாடுகிறது,
சூயாம் = வயது,
மஜ்யதி = போகிறது,
ததவி = இவ்வாறெல்லாந்தெரிந்
திருந்தபோதிலும்,
சூஸாவாயு = காற்றுப்போல்
வியாபித்திருக்கும் இந்த ஆ
சையானது,
வாஸுஷம் = மனிதனை,
நமும்வதி = விடுகிறதில்லை.

(கா-ம்) பகல் இரவுகளும் உதயம் அஸ்தமனங்களும், சிசிர
ருது வஸந்தருதுக்களும், திரும்பி திரும்பி வந்துக்கொண்டிருக்கின்
றன. காலமானது சிறுகுழந்தைகள் ராஜாமந்திரி என்று பெயர்களை
வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவதுபோல விளையாடுகின்றது. ஆயுள்
குறைந்துபோகின்றது. இவைகள் தெரிந்திருந்தபோதிலும் காற்
றுப்போல் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இந்த ஆசையானது மனி
தனை விடுவதில்லை.

(கக)

द्वादशमंकारिकाभिरशेषः
कथितोवैयाकरणस्यैषः ।

उपदेशोभूद्विद्यानिपुणैः

श्रीमच्छङ्कर भगवच्चरणैः॥

१४.

ஆடிஸஜ்ஜரிகாவிர்ஸெஷு:

கயிடெதாவெயாகாணவெஸுஷு: |

உவடெஸொலகுவிடிநாநிவுநெண:

ஸ்ரீஹ்ஹுரலமவஹுரெண:

மச||

விடிநாநிவுநெண=(64) கலை

களிலும் ஸமர்த்தரான,

ஸ்ரீஹ்ஹுரலமவஹுரெண:=

பூஜ்யர்களான சங்கராசார்ய

ஸ்வாமிகளால்,

வெயாகாணஸு = வ்யாகரண

சாஸ்திரத்தைப் படித்த ஒரு

வனுக்கு,

ஆடிஸஜ்ஜரிகாவீ = பூங்கொத்

துப்போல் நெருக்கமாயும், ம

கரந்தத்தை பெருக்குகிறதா

யும், மஞ்சரிகா என்னும் வி

ருத்தத்தோடுங்கூடிய பன்னி

ரண்டு சுலோகங்களால்,

உவடெஸு=அடியில் சொல்லப்

பட்ட இந்த வெகுவருஷகால

ம் வேதாந்தம்படித்து அனு

பவத்தால் ஸாதிக்கக் கூடிய

இந்த விஷயமானது,

கயிடெ=சொல்லப்பட்டதாக,

(கஹ-புக்=ஆச்சது.)

(தா-ம்) வித்தைகளறுபத்து நான்கிலும் சமர்த்தராயும், பூஜிக்
கத்தக்கவராயு முள்ள ஸ்ரீமத்சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் வ்யாகரண
சாஸ்திரத்தை மாத்திரம் படித்து ஆத்மஸ்வரூபானுபவ மில்லாதிரு
ந்த ஒரு வித்னுவானுக்கு பூங்கொத்துப்போன்ற மஞ்சரிகாவிருத்தத்
தோடு கூடியதுமான மேற்கூறிப் பன்னிரண்டு சுலோகங்களால் வெ
குதாலம் பிரயாசைப்பட்டுக் கர்க்கவேண்டிய விஷயங்களை எல்லாம்
தனது மகிமா விசேஷத்தால் ஸ்வல்பகாலத்திலேயே உபதேசித்தரு
ளினார் என்றகருத்து. (கச)

உதி ஸ்ரீ மூரூஸங்கரவிஜயெ - ஸ்ரீஹ்ஹுரலாய-பு

வெயாகாணஸ்வாஷெ - வரஹ்ஹுரலாய-பு

காலாய-புய-பு ஸ்ரீஹ்ஹுரலாய-பு

ஆடிஸஜ்ஜரிகாவெஸு-பு ஸலிஷு.

ஸ்ரீஜனிகாஷோத்ரு மவதூதாய-ஸ்ரீஷக்ரத
வதகுடி-ஸ்ரீஜனிகாஷோத்ரு பூரணம்.

पद्मपाद उवाच.

काते कान्ता धनगत चिन्ता
वातुल किं तव नास्ति नियन्ता ।
त्रिजगति सजनसङ्गतिरेका
भवति भवार्णव तरणे नौका ॥

१.

வஜ்வாடி உவாவ.

காதெகான்தா யநமதவினா
வாதுலகிவ நாஸ்திநியனா ।
த்ரிஜமதிவஜ்ஜநஸம்மதிரெகா
வவதிவவாண-வதரணெநகா ॥

க॥

வாதுல=ஓ பிச்சைக்காரனே !
கா=எப்படிப்பட்ட,
யநமதவினா=பொருளைப் பற்
றிய கவலையானது,
தெ=உனக்கு,
கானா = இஷ்டமாயிருக்கிறது,
(பொருளாசையினால் துக்க
மே நேரும்)
தவ=உனக்கு,
நியனா=சிகழிப்பவன்,

நாஸ்திகி=இல்லையா,
த்ரிஜமதி = இம் மூன்றுலகத்தி
லும்,
வனகாஸஜ்ஜநஸம்மதி=ஸத்புரு
ஷர்களுடைய ஸகவாஸம்
ஒன்றே,
வவாண-வதரணெ = ஸம்ஸார
ஸாகரத்தைத்தாண்டுவதில்,
நளகா=ஓடமாக,
வவதி=ஆகின்றது.

(தா-ம்) ஓ பிராந்தா ! ஐய்வர்யமும் ஸ்திரீயும் எத்தன்மையா
னது? துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதன்றோ? ஏன் சம்சாரமுத்திர
த்தை தாண்டுவதற்கு ஓடம் போன்றது முல்வுலகிலும் ஸத்புருஷர்
களுடைய சாங்கத்தியமொன்றேயாம். வியாகரணசாஸ்திரத்தைப்
படித்துவந்த ஒரு வித்துவானைப்பார்த்து ஒன்று முதல் பன்னிரண்டு

வரையிலுள்ள சுலோகங்களை ஸ்ரீசங்கராசாரிபர் உபதேசித்தார். இவ்வுபதேசத்தை யனுஸரித்து வற்புறுத்திப் புலப்படுத்துமாறு அந்த ஆசாரிய புருஷராகிய மகானுடைய சிஷ்யர்கள் சதுர்தஸமஞ்சரி காஸ்தோத்திரமென்னும் இப்பதினான்கு சுலோகங்களையும் மேற்படி பண்டிதனைப்பார்த்து முறையே உபதேசிக்கிறார்கள். இந்த சுலோகாந்தத்திலும் “பஹுகோவிந்தம்” என்னும் சுலோகாரம்பத்தைச்சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியது. (க)

तोटकाचार्य उवाच.

जटिलोमुण्डी लुंछितकेशः

काषायाम्बर बहुकृतवेषः ।

पश्यन्नपिच नपश्यति मूढो

हृयदरानिमित्तो बहुकृतवेषः ॥

२.

தொட்காசார்ய உவாச.

ஜடிலொமூண்டி லுண்டிதகேசு:

காஷாயாம்பர வஹுக்யதவெஷு:

வஸுநூவிவ நவஸுநூகிதகுஹோ

ஹுயதரானிமித்தோ வஹுக்யதவெஷு: ॥

2॥

காஷாயாம்பர வஹுக்யத
வெஷு: = காவித்துணியினுல்பெரி
தாக செய்யப்பட்ட வேஷத்
தையுடைய ஸந்யாவி,
ஜடிலொவி = ஜடையைதரித்தவ
னயிருந்தாலும்,
ஹுயதரானி = தலையைமொட்டை
யடித்தவனயிருந்தாலும்,
லுண்டிதகேசு: = கத்தரிக்கப்ப
ட்டகுடியையையுடையவனாகிய
ருந்தாலும், (அதாவது காபா
லிகோஸாயி இவர்களுக்குவி
ரத்திஉண்டாகுமானால் குடி

யைக்கத்தரிப்பதுவழக்கம்),
ஹுயதரானி = ஸந்தேகப்பட்டவன்,
வஸுநூவி = ஆத்மஸ்வரூபானு
ஸந்தானம் பண்ணினபோதி
லும்,
நவஸுநூகி = பிரம்மஸ்வரூபா
னுபவமடையமாட்டான்,
ஹி = இக்காரணத்தால்,
வஹுக்யதவெஷு: = அநேகவி
தமாகபோடப்பட்ட அடியிற்
சொன்னவேஷமானது,
ஹுயதரானி = வயற்றிற்காக ஆகி
றது.

(தா-ம்) காவித்துணியினால் பெயுமைபடுத்தப்பட்ட வேஷம் பூண்ட சந்நியாசியானவன் ஐடையைத்தரித்தவனாக விருந்தாலும், தலையை மொட்டையடித்துக்கொண்டவனாக விருந்தாலும், கத்திரிக் கப்பட்ட குடுமியை உடையவனாக விருந்தாலும் (அதாவது காபாலிகர் கோஸாயிகள் இவர்களுக்கு விரக்தி உண்டாகுமாதல் குடுமியைக்கத்தரிப்பது வழக்கம்) சந்தேகம்நிறைந்த மனமுடையவனாய் ஆத்மஸ்வரூபானு சந்தானம் பண்ணினபோதிலும் பிரம்மஸ்வரூபானுபவம் அடையமாட்டான். ஆகையால் அநேகனிதமாகப்போடப்பட்ட அடியில்சொன்ன வேஷமானது வயிற்றின் பொருட்டாகிறது. (2)

விஃ=தேகத்தை,
நஃ=விவதிவலை,

(அதாவது ஸஷணத்ரய பரித்
யாகமே மோக்ஷப்பிராப்திக்குமு
க்கியகாரணம். குருபதேசத்தால்

சீரத்தையன்றியில்சந்தேகாத்மா
வா யிருப்பவனுக்கு ஜடாதார
ணம் முதலான விரக்த வேஷத்
தால் வயிற்றுப் பிழைப்பே யொ
ழிய வேரில்லை.)

(தா-ம்) சீரந்திருடம் குறைந்து தளர்ந்தது; தலைநரைத்து
விட்டது; பற்கள் உதிர்ந்தன; கிழவன் கழியுன்றி நடக்கிறான்.
இப்படிப்பட்ட கிழத்தன்மையை யடைந்திருந்தபோதிலும் ஆசை
மனதை விட்டொழியவில்லை. (க)

हस्तामलकः

अग्रे वहिः पृष्ठे भानू
रात्रौ चुबुक समर्पितजानुः ।
करतलभिक्ष स्तरुतलवास
स्तदपिनमुञ्च त्याशापाशः ॥

४.

ஹஸ்தாமலகஃ.

சுமெருவஹிஃ வுரஷ்டவாநகு
ராதுளவஃவஃகஸரவிபுதஜாநஃ
கரதலவிக்ஷஸ்தரதலவாஸ
ஸ்ததபினமுஞ்சுத்யாஸாபாஸஃ॥

சு॥

யஸு=எவனுக்கு,
சுமெரு=முன்னே,
வஹிஃ=அக்னிகேஹாத்திரமோ,
வுரஷ்ட=பின் புரத்தில்,
வாநஃ=குரியனோ,
யஃ=எவன்,
ராதுள=இராத்திரியில்,
வஃவஃகஸரவிபுதஜாநஃ=
முழங்காலில் வைக்கப்பட்ட
மோவாகட்டையை உடைய

வனோ, (அதாவது ஸர்வபரித்
யாகிக்கு வஸ்திரம் முதலான
துகள்கூட இல்லாதபடியால்
இவைகளால் தானே குளி
ரைப்போக்கடிக்கவேணும்)
(யஃ=எவன்),
கரதலவிக்ஷ=கையிலேயேபிச்
சையெடுத்து புசிப்பவனோ,
யஃ=எவன்,
தரதலவாஸஃ=மரத்தடியில்

வலிப்பவனே,
தடிவி=அவனையும்,
சூலாவாஸம் = பாசம்போலுள்
ள ஆசையானது,)

நமோஸு தி=விவெதில்லை, (எப்ப
டிப்பட்டவனுக்கும் ஆசை வி
டாதென்பது ஹஸ்தா மலகரு
டைய கருத்து.

(தா-ம்) முன்புறத்தில் நெருப்பும், பின்புறத்தில் சூரியனு
மாய் முழந்தாளில் மோவாக்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு கைக
ளிற் பிச்சைவாங்கி மரத்தடியில் காலங்கழிப்பவனையும், ஆசை
விடமாட்டாது. (ச)

वार्तिककार उवाच.

कुरुते गङ्गासागरगमनं
व्रतपरिपालनमथवादानम् ।
ज्ञानविहीनः सर्वमतेन
मुक्तिं न भजति जन्मशतेन ॥

५.

வாதிகூகார உவாஹ.

கூரூதெமாமாவாமாமமநம்
வூதவாரிவாமுநமவாமாடாடி ।
ஜூநவிஹீ நஸுவூதெந
உகூந மஹஜதி ஜநுஸதெந ॥

நு॥

யம்=எவன்,
மாமாவாமாமமநம் = கங்கை,
ஸமுத்திரம் முதலான யாத்
திரைக்குப் போவுதலை,
கூரூதெ=செய்கிறானே,
யம்=எவன்,
வூதவாரிவாமுநம்=நித்தியநை
மித்திகம் முதலான விருதத்
தைச் செய்கிறானே,
சுயவா=அல்லது,
உாமம்=பாபத்தைப்போக்கி ஸ்

வர்க்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடி
யதானத்தை,
(கூரூதெ=செய்கிறானே),
யம்=அவன்,
ஜூநவிஹீ நம்=பரமாத்மஜூந
மன்னியில் பாமரனாக இருப்
பானேயானால்,
ஸுவூதெந = எல்லா மதத்தா
லும்,
ஜநுஸதெந=நூறுஜந்மாக்களா
லும்,

உத்திம் நஹஜதி=மோக்ஷத்தை அ
டையமாட்டான்,

(ஜூநத்தோடு செய்யப்பட்ட
டகர்மாக்களுக்கு பலமேயொழி

யகேவலமான கர்ம்மாக்களுக்கு
ப்பலமே கிடையாதென்பதுவா
ர்த்திக காரருடைய முக்கிய அ
பிப்பிராயம்.)

(தா-ம்) எவன் கங்கை சமுத்திரம் (காசிராமேஸ்வரம்) முதலி
யதீர்த்தயாத்திரை போனாலும், நீத்திய நைமித்திக விருதத்தைச்
செய்தாலும், தானம்செய்தாலும்; ஞானமில்லாத பாமரன் நூறு
ஜென்மமெடுத்தாலும் மோக்ஷத்தையடைய மாட்டான். (டு)

नित्यानन्द उवाच.

सुरमन्दिरतरुमूलनिवासः

शय्याभूतलमजिनं वासः ।

सर्वपरिग्रह भोगत्यागः

कस्यसुखं नकरोति विरागः ॥

३.

சிதூநடி உவாவ.

ஸூரமந்திர தரூமூலநிவாஸ:

ஸய்யாபூதலமஜினம் வாஸ:

ஸவ்யபரிஹ்ரஹ்மொக்யாஹ்:

கஸ்யஸுவம் நகரோதி விராஹ:

சு||

ஸூரமந்திர தரூமூலநிவா
ஸம் = ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சமான
மான மரத்தடியில்வாசமும்,
ஹ்ருதஹ் = பூப்பிரதேச மென்
னும்,

ஸய்யாபூதலமும்,
கஜினம் = மான்தோல்முதலான
தோல்களால்,

வாஸம் = வஸ்திரமும்,

ஸவ்யபரிஹ்ரஹ்மொக்யாஹ் =

ஸமஸ்தமான புத்திர மித்திர

களத்திர தாஸதாவீ முதலா
னதனதுஸேவகஜனங்களாலு
ண்டான பேரக விஷயமான
ஸௌக்கியத்தினுடைய பரித்
யாகமானது,

யஸ்யிஸுஸ்தி=யாதொரு விரக்தி
யேற்பட்டமாத் திரத்தில்,

ஹவதி=உண்டாகிறது,

விராஹம்=அப்படிப்பட்டவிரக்தி

யானது,

கஸ்ய=எவனுக்கு,

ஸுஹு=நிரந்தரநந்தத்தை,
நகரொதி=செய்யமாட்டாது,
ஸகல விஷயேச்சையையும்பரி

கரிப்பதே நித்யநந்த மோக்ஷ
மென நித்யநந்தரின் முக்கியக்
கறுத்து.

(தா-ம்) ஸ்வர்க்கத்திற்கு சமமான மாத்தடியில் வாஸமும்,
பூமியின்மீது படுக்கையும் மான்தோல்முதலிய தோல்களால் வஸ்
திரமும்கொண்டு எல்லாவிதயோக விஷய செளக்கியங்களின் பரித்தி
யாகமானது எவனுக்கு நிரந்தரநந்தத்தைக் கொடாது. (சு)

आनन्दगिरिस्वामिनः उचुः.

योगरतोवा भोगरतोवा

सङ्गरतोवा सङ्गविहीनः ।

यस्यब्रह्मणि रमते चित्तं

नन्दाति नन्दाति नन्दत्येव ॥

9.

சூ. மதூரினி ஸ்வாமிநஃ ஊஹஃ.

யொமரதொவாஹொமரதொவா

ஸஹொமரதொவா ஸஹொவிஹீநஃ ।

யஸ்யபுரஹ்ணி ரமதெவீதூ

நந்ததி நந்ததி நந்தத்யேவ ॥

எ॥

யொமரதொவா= மந்திரபோக

ம்முதலியயோகங்களில் ஆஸ

க்தி யுடையவனா யிருந்தாலும்,

ஹொமரதொவா = விஷயசுகத்

தில் ஆவலுள்ளவனாக யிருந்

தாலும்,

ஸஹொமரதொவா=புத்திரமித்திரா

தி ஜனசமூகத்தில், அனுவாக

முள்ளவனாக இருந்தாலும்,

யஸ்யு=எவனுடைய,

வீதூ=மனது,

ஸுஹ்ணி=அவஸ்தாந்தரயஸாக்ஷி

யாய் எங்கும் பரிபூர்ணமான

வஸ்துவநிடத்தில்,

ரஹ்தெ = ஏகீபாவத்தாலானந்த

மடைகின்றதோ,

(ஸஃ=அப்புருடன்),

நஹ்தி நஹ்தி நஹ்தெவ=எக்

காலத்திலும் ஆனந்தஸ்வரூப

மாகவே இருக்கிறான். (மனோ

யமே மோக்ஷமென்றும், ம

னோவிகாரமே பிரபஞ்சமென்

று ஆனந்தகிரிஸ்வாமிகளுடை

யமுக்கிய கறுத்து.)

(தர-ம் மந்திரயோகமுதலான யோகங்களில் ஆஸக்தியுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும் விஷயங்களைப்பணிப்பதிவாசையுள்ளவனைப்போல்தோன்றினாலும், புத்திரமித்திரகனத்திராதியர்சுருடன் பற்றுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும் அப்படிக்கொற்ற பற்றில்லாதவனைப்போல் தோன்றினாலும் எவனது மனம் பிரம்மாதிகளிடத்தில் ஆனந்த மடைகின்றதோ அவன் எந்தகாலத்தில் ஆனந்தன் வருபிபாகவே இருக்கிறான்.

दृढभक्त उवाच.

भगवद्गीता किञ्चिदधाता

गङ्गाजललवकणिकापीता ।

सकृदपियेनमुरारिसमर्चा

क्रियतेतस्ययमोपि नचर्चा ॥

८.

சூரவிலக்கு உவாச.

ஹவதீ தாகிணிடயீ தா

மாமாஜமுவகணிகாவீதா ।

ஸகூடிபியம உராரிஸமர்சா

கியதெதஸ்ய யமோவிநவவா ॥

அ॥

வந=எவனால்,

ஹவதீ தா = ஸீகிருஷ்ணபரமா

தமாவானவர் அர்ஜுனனுக்

குபதேசித்த தத்வார்த்தப்ரதி

பாதகமான பகவத்கீதை எ

ன்ற கிரந்தமானது,

கிம்விடிவி=கொஞ்சமேனும்,

சுயீதா=ஸக்தகுரு தேசத்தால்

தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதோ

(வந=எவனால்),

மாமாஜமுவகணிகா = கங்காஜ

ஸத்திவிலையானது,

வீதா = பானம் பண்ணப்பட்ட

தோ,

(வந=எவனால்),

உராரிஸமர்சா = 'ஸ்ரீமந்நாராய

ணனை அசஞ்சல பக்தியோடு

பூஜிப்பதானது,

ஸகூடிவி=ஒருதடவையாவது,

கியதெ=செய்யப்படுகிறதோ,

தஸ்ய=அப்புருஷனுக்கு,

யமோவி=யமதர்மராஜனும்,

வரூம் = புண்யபாபஸீசாரத்தை

(நகரொதி=செய்வதில்லை)

(வேதாந்தவிசாரணை, கங்கை,

காவேரிமுதலான நதீஸ்நானம்,

புது... மகாநகர... சென்னை...
 சூரிய அக்ஷர... சென்னை...
 ருப...

ஸ்ரீ ர வு.

ஸ்ரீ உஜ்ஜயினி மகாநகரம்.

ஸ்ரீ உஜ்ஜயினி மகாநகரம்...
 அர... உஜ்ஜயினி...
 ருப...

श्लो ॥ भजगोविन्दं भजगोविन्दं
 भजगोविन्दं मूढमते ।
 संप्राप्ते सन्निहितेकाले
 नहि नहि रक्षति डुकृञ्करणे ॥

१.

ஸ்ரீ ॥ ஹஜமொவிந் ஹஜமொவிந்

ஹஜமொவிந் உபிஷதே ।

ஸம்ப்ராப்தே ஸந்நிஹிதேகாலே

நஹி நஹி ரக்ஷதி டுகுஞ்ஞக்ஷணே ॥

க॥

கய...

என்னுமவியாகரணத்திற்சொ

உபிஷதே=அஜ்ஞாநத்தால் செ

ல்பப்பட்டவார்த்தையானது,

ஸ்ரீவேண்டியதையரிதபுத்

நஹி நஹி ரக்ஷதி =கொஞ்சமே

தியுடையவனே,

னும் காப்பாற்றவே மாட்டாது,

ஸந்நிஹிதேகாலே=அந்தியகா

(சுகதவனவ=ஆகையால்) மொவி

லமானது,

நம்=பரமாத்மாவான ஸ்ரீமந்

ஸம்ப்ராப்தே ஸந்நிஹிதேகாலே

நாராயணனையே,

ங்காலத்தில்,

ஹஜ=ஸேவித்துவா.

ஹஜ்ஜுக்ஷணே-(ஹஜ்ஜுக்ஷணே)

(தாதுபர்யம்) ஒ புத்தியற்றவனே! பிராணைத் த்ரமணஸமயத்
 தில் (நிக்குக்ஷணே) என்ற வியாகரணசாஸ்திரம் உன்னேக்காப்

சு-தி-வெ-ருமென்-சு-நி-பு-ந்-தி-வெ-

பாற்றமாட்டாதென்பது நிச்சயம். ஆகையால் நீ பரமாத்மாவாகிய
கோவிந்தனை பஜிப்பாயாக. (க)

मूढजहीहि धनागमतृष्णां

कुरुसद्बुद्धिं मनसिवितृष्णाम् ।

यह्मभसे निजकर्मोपात्तं

वित्तं तेन विनोदय चित्तम् ॥

2.

உஹஜஹீஹி ஧நாமததூஷ்ணா

ககூரஸஸதூஷிஹி மனஸிவிதூஷ்ணாம் ।

யஹ்மஸெ நிஜகர்த்தோபாத்தம்

வித்தம் தெந விநோதய சித்தம் ॥

2||

உஹ=அறிவில்லாதவனே !

யநாமததூஷ்ணா=தனத்தை ஸ

ம்பாதிப்பதில் இருக்கப்பட்ட

ட பேரரசையை,

ஜஹீஹி=விட்டுவிடு,

விதூஷ்ணா=ஆசையில் நின்று

விடுபட்டதான,

ஸதூஷிஹி=உத்தமமான அறிவை

உநவி=மனதில்,

ககூரஸ=அப்பியாசத்தால் த்ரு

டப்படுத்திக்கொள்ளு,

நிஜகர்த்தோபாத்தம் = தன்குலா

சாரத்திற்கு யேற்பட்டகாரி

யங்களாலடையப்பட்ட.

யசுவித்தம்=யாதொருபொருளை,

ஹஸெ=அடைகிறயோ,

தெந=அந்தப்பொருளால்,

வித்தம்=மனதை,

விநோதய=ஸந்தோஷப்படுத்து

(தா-ம்) ஓ மூடா ! பணம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்னும் பே
ரரசையைவிட்டு உன்மனதிலுள்ள பேரரசையை ஒழித்து உத்தம
மான அறிவை நிலைநிற்கச்செய். தன் குலாசாரத்திற்கு ஏற்பட்ட
தொழிலால் எது கிடைக்கின்றதோ அப்பொருளால் உண்பன
தைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொள். (உ)

नारीस्तनभर नाभीदेशं

दृष्ट्वा मागा मोहावेशम् ।

एतन्मांसवसादिविकारं

मनसि विचिन्तय वारंवारम् ॥

3.

நிச்சலபக்தியோடு பகவதாரா | தையடைய முக்கிய ஸாதனங்
தனை ஆகிய இவைகள் மோகூதக் | கள்.)

(தா-ம்) எவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவால் அர்ஜுனஸ்வாமி
க்கு உபதேசித்த தத்வார்த்தபிரதிபாதகமான பகவத்கீதையைகொ
ஞ்சமேனும் ஓங்குகின்றானே, கங்காதீர்த்தத்தத்தில் திவ்யாவதிபானஞ்
செய்கின்றானே, ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஒருபொழுதாவது நன்றாய்ப்
பூஜிக்கின்றானே, அவனுடைய புண்ணியபாபவிசாரத்தை யமனம்
செய்யமாட்டான்.

नित्यानन्द उवाच.

पुनरपि जननं पुनरपि मरणं
पुनरपि जननी जठरे शयनम् ।
इहसंसारे बहुविस्तारे
कृपयापारे पाहि मुरारे ॥

९.

நித்யானந்த உவாச.

வாநரவி ஜநநம் வாநரவி ஜரணம்
வாநரவிஜநநீ ஜரெஸயநம் |
ஹஸஸாரெ வஹவிஸாரெ
க்யவயாவாரெ பாஹிமராரெ ||

சுரி

வஹுஷஸாரெ=எவ்விதத்தா
லும் தாண்டமுடியாத,
சுவாரெ=கரையில்லாத,
ஹஸஸாரெ = இந்தக்குயவ
னுடையசக்கிரம்போல் ஜன
ன மரணம் முதலானவைக
ளால் எப்பொழுதும் சுற்றிக்
கொண்டிருக்கப்பட்ட இந்த
ஸம்ஸாரத்தில்,
வாநரவி = இறந்தபிறகு மறு
படியும்,

ஜநநம்=கர்மானுஸாரமாய் உத்
பத்தியும்,
வாநரவி = ஜித்தபிறகு மரு
படியும்,
ஜரணம்=சாவானது,
வாநரவி=மறுபடியும்,
ஜநநீஜரெ=சாயின்வயற்றில்,
ஸயநம்=வலிப்பதுமாக,
ஸஹவதி=ஏர்ப்படுகிறது,
(சுதவனவ=ஆகையால்)
ஹேஷாரெ = முரனென்னும்

இரக்கனைக்கொன்ற ஸ்ரீமந்நா (ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்கும் மோ
 ராயண, க்ஷப்பிராப்திக்கும் பக்தி மார்க்
 க்ஷவபாத்தையோடு, கமே காரணம்.)
 வாஹி=காப்பாற்றும்,

(தா-ம்) எவ்விதத்திலும் தாண்டமுடியாத கரையில்லாத குய
 வனுடைய சக்கிரம்போற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட இந்த ஸம்
 சாரத்தில் செத்தபிறகு மறுபடி ஜநமும் ஜரித்தபிறகு மறுபடி மற
 னமும் மறுபடி தாய்வயிற்றில் சயனமுபாயிருக்கின்றதாய்கையால்
 ஸ்ரீமந்நாராயண என்னைக்காத்தருளும்.

யோகானந்தः.

रत्न्याकर्षट विरचितकन्धः

पुण्यापुण्य विवर्जितपन्थाः ।

योगी योग नियोजितचित्तो

रमते बालोन्मत्तवदेव ॥

१०.

பொறாநதஃ.

ரக்ஷாக்ஷவட்டவிரவிதகம்:

புண்யாபுண்ய விவஜிதபந்:

யோகீ யோக நியோஜிதவிதோ

ரமதெவாநொநதவதெவ ॥

॥

ரக்ஷாக்ஷவட்ட விரவிதகம்=

இராஜவீதியில் கடக்கின்றகிழி

சுல்களால் சேற்கப்பட்ட வஸ்

திரத்தையுடையவனாயும்,

புண்யாபுண்ய விவஜிதபந்

யாஃ=புண்யபாபமென்கிற விதிநி

ஷேதமார்க்கத்தை யுடையவ

னாயும்,

யோநொநதவதெவ = சிருவன்

பித்தன் இவர்களைப் போல

வும் இருக்கப்பட்ட,

யோதீயோகியானவன்,

யோமுநியோஜிதவிதீ=பிரம்

மஸ்வரூபானு ஸந்தானத்தில்

நன்றாய் நிலைநெறுத்தப்பட்ட

சித்தவ்ருத்தியுடையவனாய்,

ரமதெ=ஆனந்தமடைகின்றான்.

(தா-ம்) ராஜமர்க்கத்திற்கிடக்கும் கந்ததுணியினுட்ப்பும்பு
ண்யபாபமென்சிற விதிநிஷேதமில்லாத மார்க்கத்தைதபுடையவனும்
சிறுவன்போலும் பித்தன்போலுமிருக்கப்பட்ட யோகியானவன்பிர
ம்மஸ்வரூபானு சந்தானத்தில் நன்றாய் நிலைநெறுத்தப்பட்ட சித்த
விருத்தியுடையவனாய் ஆனந்தாடைகின்றான்.

सुरेन्द्रः.

कस्त्वं कोहं कुत आयातः

कामे जननी कोमेतातः ।

इति परिभावित निजसंसारः

सर्वं त्यक्त्वा स्वप्नविचारः ॥

११.

ஸுரேந்திரஃ.

கஸ்த்வம் கொஹம் குதசூயாதஃ

காமே ஜனநீ கொமேதாதஃ ।

ஐதி பரிபாவித நிஜஸம்ஸாரஃ

ஸர்வம் த்யக்த்வா ஸ்வபவிசாரஃ ॥

கக॥

கஸம்=என்னைக்காட்டிலும் வேரா

ன நீ,

கஃ=யார்,

கஸஹம்=உன்னைக்காட்டிலும் வே

ரான நான்,

கஃ=யார்,

குதஃ=எங்கிருந்து,

சூயாதஃ=வந்தோம்,

ஐதி மநி=என்னைப்பெற்றதாய்,

கா=யார்,

ஐ=எனக்கு,

தாதஃ=தகப்பன்,

கா=யார்,

ஐதி=என்று,

வரிவாவிதநிஜஸம்ஸாரஃ-நன்

றாய் ஆலோசித்து நிச்சயித்

த தன்னுடைய புத்திர மித்ர

களத்திராதிவர்க்கத்தையுடை

யவனாயும்,

ஸவ-ஹம் = அடியிற்சொன்ன எல்

லாவற்றையும்,

த்யக்த்வா=விட்டு,

ஐதி கஹஃ=இருந்தால்,

ஸ்வபவிசாரஃ= கனவில்கண்ட ப

தார்த்தங்களில் ஏற்பட்டமித்

யாஜ்ஞானம்போல்நிச்சயஜ்ஞா

னமானது,

ஜாயதே=உண்டாகின்றது.

(தா-ம) யோர்? நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தோம்? என்னைப் பெற்றதாய் யார்? என் தகப்பன்யார்? இதுகளை தீரவிசாரித்து ஸம்ஸாரத்தின் கிஜஸ்திதியையுணர்ந்து எல்லாவற்றையும் விட்டுடொழித் திருக்குங்கால் கனவிற் காணப்படுவனபோற் பொய்யென்று யேற்படும்.

मेधातिथि रुवाच.

त्वयिमयि सर्वत्रैकोविष्णुः

व्यर्थं कुप्यसि मय्यसाहिष्णुः ।

भवसमचित्तः सर्वत्र

वाञ्छस्य चिरायदि विष्णुत्वम् ॥

१२.

மேதாதிதி ருவாச

சுவயிமயிஸவஹு_ணகெதுகொவிஷு_ணஃ

வ்யஸாஃகூப்யஸிமய்யஸாஹிஷு_ணஃ ।

ஹவஸமசித_ணத_ணஸர்வத்ர

வாஞ்சஸ்ய_ணசிராயதிவிஷு_ணத்வம் ॥

க2॥

சுவயி=எதிரில் நிற்கின்ற உன்னி

டத்திலும்,

யி=சொல்லப்பட்ட என்னிடத்

திலும்,

ஸவ-ஹு=எங்கும்,

விஷு_ணஃ = வ்யாபகனானபரமாத்மனா,

வஸஃ=ஒருவனே,

யி=உன்னைக்காட்டிலும் வேறு என்று நினைத்த என்னிடத்தில்,

வ்யா-ஹு=பிரயோஜனமன்னியில்,

கூப்யஸி=கோபமடைகிறாய்,

சுவிராசு=சீக்கிரமாய்,

விஷு_ணத்வம் = ஸர்வவ்யாபகனான

பரமாத்மஸ்வரூபியாக,

வாஹஸி_{யி}யி=கோருவாயானால்,

ஸவ-ஹு=ஸர்வப்பிராணிகளிட

த்திலும்,

ஸயி_{வி}த_{ஹு}=ஸமமானபுத்தியுட

யவனாக,

ஹவ=இரு,

(ஸு-தி_{வி}வெவாஸ_வவாகெஹ

வஸி_வதாஸஸி_{யி}யி-ஹு) என்று

பகவத்வாக்யத்தில் சொல்லப்பட

ட ஸர்வபூதத்திலும் தான் என்ற

புத்தியையடைந்து பிரம்மவிசா

ரம்பண்ணுவது மோகக்ஷ சாத

னம்.

(தா-ம்) உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் யெங்கும் பரமாத்மா ஒருவரேவியாபித்திருக்க பிரயோஜனமன்றியில் நீ என்னிடத்தில் கோபமடைகிறாய். சித்திரத்தில் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையடையவிரும்புவையாகில், ஸகலஜீவராசிகளிடத்திலும் சமசித்தனாக விருக்கவேண்டும்.

भारतीवंश उवाच.

कामक्रोधं लोभं मोहं

त्यक्त्वात्मानं पश्यविमोहम् ।

आत्मज्ञानविहीनामूढाः

तेपच्यन्ते नरकनिगूढाः ॥

१३.

வாஸ்தீவஸ உவாஹ.

காமக்ரோஹம் லோஹம் மோஹம்

த்யக்த்வா த்மானம் பஸ்யவிமோஹம் ।

ஆத்மஜ்ஞாநவிஹீநாமூடாஃ

தெபச்யந்தே நரகநிமூடாஃ ॥

கந॥

காஹி=எப்பொழுதும் விரும்பிக்
கொண்டிருப்பதான மனோதர்
மத்தையும்,

கோஹம்=தவேஷிக்கப்பட்டதா
ன மனோதர்மத்தையும்,

மோஹம்=பேராசையினால் சிவவு
செய்யாமலிருக்கும் மனோதர்
மத்தையும்,

வோஹம்=அஜ்ஞானத்தையும்,

த்யக்த்வா=விட்டு,

விவோஹம்=அஜ்ஞாநமில்லாத,

சூதாநம்=பரமாத்மாவை,

வஸ்யு=பாரும்,

சூதஜ்ஞாநவிஹீநாஃ=தத்வஜ்ஞா
னமில்லாதவர்கள்,

(ஊ=எவர்களோ)

தெபிவாஃ=அம்மூடர்கள்,

நரகநிமூடாஃ=நரகத்தில்தள்
ளப்பட்டு,

வயுனே=(யமபடாக்களால்)உ
பத்திரவிக்கப்படுகிறார்கள்.

(தா-ம்) காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், ஆகிய இவை
களைவிட்டு அஞ்ஞானரஹிதரான பரமாத்மாவைப்பாரும். தத்வஜ்
ஞானமில்லாத மூடர்கள் நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு உபத்திரவப்படுகி
றார்கள்.

सुमतिरुवाच.

गेयंगीता नामसहस्रं

ध्येयं श्रीपाति रूपमजस्रम् ।

नेयंसज्जनसङ्गतमनिशम्

देयंदीनजनायच वित्तम् ॥

१४.

ஸஹிதா ருவாஹ.

மெயம் தாநாஜஸஹஸ்ரம்

தெயம் ரீவதி ரகுவஜஸ்யம் ।

நெயம் சஜ்ஜநஸங்கதமநிசம்

தெயம் டீநஜநாயவ வித்தம் ॥

கசு॥

தீதாநாஜஸஹஸ்ரம் = பகவத்கீ

தை, பரமசிவனுல் பார்வதிக்கு

பதேதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணு

ஸஹஸ்ரநாமம் இவை,

மெயம் = ஸத்குருமுலமாய்நன்று

க அறிந்து பாராயணம்செய்

யவேணும்,

ஸ்ரீவதிரகுவம் = லக்ஷ்மீகாந்த

னு ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய

திவ்ய ஸ்வரூபத்தை,

தெயம் = ஆசாரியோபதேசத்

தை யனுஸரித்து மனதில் த்

யானிக்கவும்,

ஸஜ்ஜநஸம் = ஸத்புருஷர்களு

டைய ஸஹவாஸம்,

சுகரிசம் = எப்போழுதும்,

நெயம் = அடையத்தக்கது,

தீநஜநாயவ = ஏழை ஜனங்களு

க்கு,

விதம் = பொருளை,

தெயம் = கொடுக்கவேணும்.

(தா-ம்) பகவத்கீதை ஸ்ரீ விஷ்ணு திவ்யஸஹஸ்ரநாமம் இவை
களை சத்குருமுலமாக உபதேசம்பெற்றுபாராயணம்செய்யத்தக்கது
லக்ஷ்மீகாந்தனு ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்யஸ்வரூபத்தை மன
தில் எக்காலத்திலும் தியானிக்கத்தக்கது. ஸத்புருஷர்களுடையசக
வாசம் எப்போதும் செய்யத்தக்கது. ஏழைகளுக்கு பொருளுதவி
செய்யத்தக்கது.

मूढःकश्चन वैयाकरणो

डुकृञ्करणाद्भयनधुरीणः ।

श्रीमच्छङ्करभगवच्छिष्यैः

बोधिआसी च्छोधितकरणः ॥

१५.

உருவஃகஸுந வெயாகரணோ

ஸுகுஞ் கரணாயுயநயஃரீணஃ ।

ஸ்ரீஉஜ்ஜரலமவஹிஷெஃ

வொயிதசுஹீஹொயிதகரணஃ ॥

கரு॥

வதௌ-ஸஜ்ஜரிசாக்ஷோத்ரம் ஸ்வஃகஸுந-படி.

உருவஃ=வேதாந்தசிரவணமில்லா
மற்போனபடியால் ஆத்மஸ்வ
ரூபானுஸந்தான மில்லாதவ
னும்,

ஸுகுஞ் கரணாயுயநயஃரீ
ணஃ=டுக்ருங்கரணே முதலா
னவ்யாகரணசாஸ்திரத்திலிரு
க்கப்பட்ட வார்த்தைகளைப் ப
டிப்பதில்மிகவும்ஸமர்த்தனான
கஸுநவெயாகரணஃ = வியா
கரணசாஸ்திரத்தை மாத்திர
ம படித்த ஒருவிதவான்,

ஸ்ரீஉஜ்ஜரலமவஹிஷெஃ=மி
கவும் பூஜ்யாளான ஸ்ரீசங்க
ராசாரியருடைய பதினான்கு
சிஷ்யர்களாலும்,

வொயிதஃ = உபதேசமூலமாய்
பரமார்த்தத்தை போதிக்கப்
பட்டு,

ஸொயிதகரணஃ = ஸ்வரூபானு
ஸந்தானத்தால் சுத்தாந்தக்
கரணாக,
சுஹீசு=ஆனன்.

(தா-ம்) இந்தப்பிரகாரம் “டுக்ருங்கரணே” என்னும் வியாகரா
ணசாஸ்திரத்தை பெரிதும் படித்த ஆத்மஜ்ஞானமில்லாத ஒருவித
வான் ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதரது சிஷ்யர்களால் பரமார்த்தோப
தேசம்செய்யப்பெற்று சுத்தாந்தஃகரணாக ஆனன்.

இவ்வாறு ஸ்ரீசங்கரவிஜயத்தில் ஸ்ரீமத்சங்கரவையாகரண

ஸம்வாதத்தில் ஆசார்யர் கட்டளையின்படி

சிஷ்யர்களால் உபந்யஸிக்கப்பட்ட

சுதூர்த்தசமஞ்சரிகா ஸ்தோத்திரம்,

ஸம்பூர்ணம்.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்த புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்டிருக்கும் விலாஸத்திற்கெழுதி வீ. பீ. மூலமாகவாவது, லேபிலனுப்பியாவது வரவழைத்துக்கொள்ளலாம். புஸ்தகங்களின் கியாட்லாக் வேண்டியவர்கள் எழுதினால் அனுப்பப்படும்.

இதன் விலை அனா 3.

இப்படிக்கு.

தி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி.

சாஸ்திரஸஞ்ஜீவீ பிர்ஸ்.

நெ 313. தங்கசாலைத் தெருவு, மதராஸ்.

ஸ்ரீமத்சங்கராசுவதப்பாதாரியஸ்வரிகள்.